

РЕШЕНИЕ

№ 1227

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
публично заседание на 31.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2706** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и е образувано по жалба на К. Д. А. – М. и К. Х. М. и двамата от [населено място] против Заповед № РД-18-68 от 02.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, в частта относно нанасянето на имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442 и по конкретно границата между имот с идентификатор: 68134.1931.135 и имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед по отношение на посочените имоти поради обстоятелството, че жалбоподателите са обжалвали Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на Столична община, район „В.“, с която е извършена поправка на кадастралния план, като е заличен имот с пл. № 136, за който е отреден съседния на жалбоподателите УПИ XVIII-136 и са образувани нови имоти – пл. № 440, 441 и 442 по плана на [населено място], м. „П. – Б.“, нанесени в к.л. 541. В съдебно заседание жалбоподателят М. не се явява и не изпраща представител. Жалбоподателят М. се представлява от адв. С., която моли да се уважи жалбата. Претендира радноски.

Ответника - изпълнителният директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър – редовно призован не взема становище по жалбата.

Заинтересованите страни Б. К. Д., Н. К. М., Ж. С. А. и К. С. А. – редовно призовани не

вземат становище по жалбата.

Като прецени приетите по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 от АПК, съдът приема за установено следното:

Оспорваната заповед е обнародвана в ДВ бр.5/14.01.2011 г. Видно от регистрационният номер на жалбата - № 94-72/08.02.2011 г. същата е подадена в срока по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Първоначално жалбата е подадена против Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастрална карта и кадастрален регистър за част от район В., Столична община, област С., в частта и по отношение на имоти с № № 1931.136.441; 1931.136.442 и 1931.136.440. С протоколно определение от 19.01.2012 г., е оставена без разглеждане жалбата на К. Х. М. и К. Д. А. - М. против заповед № РД -1868/02.12.2010 година на Изпълнителния директор на АГКК, в частта ѝ по отношение на имот с идентификатор № 68134.1931.441 и е прекратено производството в тази му част. Това определение е оставено в сила с Определение № 13932/06.11.2012 г. по адм.д. № 13037/2012 г. по описа на ВАС, II отд.

Със заповед № РД-16-5/05.03.2008г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, на основание чл.35, ал.1 и 2 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.”, Столична община, област С.. В т.3 от заповедта е посочено, че в срок до 30 дни от обнародването ѝ /ДВ, бр.32/25.03.2008г./, собствениците са длъжни да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, находящи се на територията на района, в съответствие с актовете за собственост. Следователно всички собственици на имоти, попадащи в обхвата на картата, в т. ч. и жалбоподателите, са уведомени за откриването на производството.

Със Заповед № РД-18-68 от 02.12.2010 г., на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър е одобрена КК и КР за част от район „В.”, Столична община, включваща кв. П., [жк], кв. М. ливади – запад, кв. Киноцентъра, в.з. Б., кв. Б. и в.з. Б. път, където попадат и процесните имоти с идентификатори: 68134.1931.135, 68134.1931.440 и 68134.4094.442, приети с протокол № КД-10-17-39 от 11.06.2009 г. Оспорената заповед е издадена от компетентен за целта орган и в кръга на неговите правомощия, какъвто е Изпълнителният Директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър.

Съгласно одобрените с оспорената заповед КК и КР имот с идент. 68134.1931.135 е нанесен с площ от 1022 кв.м. /скица на л.30/, като собственици са записани Б. К. Д., К. Х. М., К. Д. А. – М. и Н. К. М..

По делото не са представени доказателства жалбоподателите К. Х. М. и К. Д. А. – М. да са депозирали възражение пред административния орган по реда на чл. 46, ал.2 от ЗКИР. Жалбоподателите се легитимират като собственици на горепосочения имот с представените по делото Нотариален акт № 43, т. VII, д. 1356/1976 г. и НА № 113, т. XXXII, д. № 4946/1981 г.

Съгласно одобрените с оспорената заповед КК и КР имот с идент. 68134.1931.440 е нанесен с площ от 83 кв.м. /скица на л. 34/, като собственици са записани Ж. С. П., като от представения по делото НА (л. 87-89) се установява, че правилната фамилия на лицето е А. и К. С. А..

Съгласно одобрените с оспорената заповед КК и КР имот с идент. 68134.1931.442 е нанесен с площ от 533 кв.м. /скица на л. 32/, като собственици са записани Ж. С. П. и К. С. А..

С решение № 2139 от 23.04.2012 г. по адм.д. № 2594/2011 г. по описа на АССГ, II отд., 34 състав е отхвърлена жалбата на К. Х. М. и К. Д. А. – М. против Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.“, СО за поправка на кадастралния план – заличаване на стар имот пл. № 136 и създаване на нови имоти пл. №№ 440, 441 и 442 по плана на [населено място], м. „П. – Б.“, кв. 215. Това решение е оставено в сила с решение № 14273/14.11.2012 г. по адм.д. № 8739/2012 г. по описа на ВАС, II отд.

По делото е приета съдебно техническа експертиза, която не е оспорена от страните. От заключението на вещото лице В. К. и обясненията на вещото лице във връзка с представената експертиза, се установява, че на място съществуват материализирани граници - ограда от всички страни на имот с идентификатор 68134.1931.135, като отразяването в имота в КК съответства както на материализираните на място граници, така и на означените с регламентиранни трайни знаци граници. Имоти с идентификатори 68134.1931.135, 68134.1931.440 и 68134.4094.442 попадат в обхвата на по ранни кадастрални планове, като графиката на първия съответства на изцяло на ПШ № 135, к.л. 541 по актуален кадастрален план, а последните два имота – на графиката в одобрен кадастрален план със Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.“, СО. Имот с идентификатор 68134.1931.135 попада в обхвата на регулационния план на м. „П. – Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50-255/19.06.1966 г. по реда на отменения ЗТСУ (л.118), а имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442 попадат в обхвата на регулационния план на м. „П. – Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50-255/19.06.1966 г. по реда на отменения ЗТСУ и ИПРЗ за кв. 215, одобрено със заповед № РД-09-50-276/12.03.2007 г. на главния архитект на С., като границите на тези имоти напълно съответстват на границите по одобрения регулационен план.

Настоящият съдебен състав не кредитира заключението на вещото лице по отношение на обстоятелствата, че границата между имот с идентификатор 68134.1931.135 и имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442 е нанесена в съответствие с означени на място регламентиранни трайни знаци. В съответствие с чл. 42, ал.2 от Наредба № 3/2005 г., собственикът означава границите на имота си с регламентиранни знаци, ако те не са материализирани. За означените граници се съставя протокол съгласно чл. 39, ал. 5. В чл. 39, ал. 5 от Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (в приложимата редакция преди изменението с ДВ бр. 82/2011 г.) е указан редът за посочване на границите, ако се различават от съществуващите на място - съставя се протокол, подписан от собственик, представител на Службата по кадастъра и правоспособно лице. Нито по административната преписка, нито по делото се съдържат доказателства или твърдения в тази насока,

Настоящият съдебен състав кредитира приетата СТЕ в останалата ѝ част като компетентно и обективно изготвена. В конкретния случай включително от приетата по делото СТЕ се установява, че границата между имот с идентификатор 68134.1931.135 и имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442 е нанесена в съответствие с материализирана на място граница – ограда. В скиците приложени по делото за тези имоти е записано, че за обектите има данни за съдебен спор.

Кадастърът, съгласно чл. 1 от ЗКИР, е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред, а съгласно чл. 43, ал. 1, т. 5 вр. чл. 41, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР, кадастралната карта и кадастралният регистър за урегулираните поземлени имоти се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове и друга документация, одобрени по реда на отменените ЗЕКРБ, ЗТСУ и др., или са набрани чрез геодезически, фотометрични и други измервания и изчисления, като данните за собствениците и носителите на други вещни права се набират от източниците по ал. 2 на същия член. Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ, бр. 41/13.05.2005 г. / (Наредба № 3). Заповедите, включително процесната, издадени на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констативно действие. В тях се отразява действителността – такава, каквато е към момента на изготвянето на съответната карта. В чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/2005 г. (в приложимата редакция към датата на издаване на процесната заповед преди изменението с ДВ бр.82/2011 г.) е регламентирана приоритетността на данните за установяване на границите на поземлените имоти при изготвяне на кадастъра. Съгласно разпоредбата чл. 14, ал. 1 "Границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: т. 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; т.2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1, т.3 кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКРБ или отменения ЗТСУ, на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, а съгласно т.4 на същата разпоредба при изготвянето на КК и КР се ползват и регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ.

В случая е установено, че границите на процесния имот не са били специално означени по реда на чл.43,ал.1,т.5 от ЗКИР вр. с чл.14, ал.1,т.1 от Наредбата. От заключенията на вещното лице се установява, че на място по отношение на имота на жалбоподателите съществуват материализирани граници – ограда, включително откъм имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442, в съответствие с които имота е нанесен в одобрената КК.

От представените по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на процесната заповед е налице висящ спор във връзка с оспорване от жалбоподателите на Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.”, СО, с която е одобрена поправка на кадастралния план за заличаване на стар имот пл. № 136 за създаване на нови имоти пл. №№ 440, 441 и 442 по плана на [населено място], м. „П. Б.”, кв. 215.

В съответствие с чл. 43, ал.2 от Наредба № 3/2005 г., когато има спор за границите на поземлен имот, те се заснемат според съществуващото им положение при спазване на изискванията по ал. 1 и се изобразяват в кадастралната карта с условен знак за спорна граница. Наличието на спор за граница се удостоверява с документ, издаден от съда. В случая органа е бил запознат с факта на съществуващия спор за граници, с оглед отразяването в приложените скици, че за обектите има данни за съдебен спор, като

границата между процесните имоти не е изобразена с условен знак в съответствие с чл. 46, ал.2 от Наредба № 3/2005 г. във вр. с т. 2.9 от поясненията към Приложение №1 към наредбата – пунктир.

От събраните по делото доказателства, се установява, че спорната граница е нанесена в съответствие със съществуващата на място материализирана граница – ограда, а не в съответствие с одобрения кадастрален план, по отношение на който е имало висящо съдебно производство поради което правилно границата не е нанесена като спорна. Но дори да приемем, че това висящо производство е относимо и е бил налице спор за граници, в съответствие с чл. 142 АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява според фактите към момента на издаването му, а последващи факти се вземат предвид само ако променят съществувалото към този момент правно положение, т. е. ако действат с обратна сила. Под нови факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК следва да се разбират факти на действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти, т. е. същите да са от значение за решаване на делото по същество. В конкретния случай преди приключване на устните състезания в настоящата инстанция обаче са настъпили нови факти от значение за делото. На основание чл. 142, ал. 2 АПК съдът следва да ги обсъди и прецени. С влязло в сила съдебно решение № 2139/23.04.2012 г. по адм.д. № 2594/2011 г. по описа на АССГ, II отд., 34 състав е отхвърлена жалбата на К. Д. А. – М. и К. Х. М. против Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.”, СО. Решението е оставено в сила с решение № 14273 от 14.11.2012 г. по адм.д. № 8738/2012 г. по описа на ВАС, II отд. Ето защо е налице условието по чл. 142, ал. 2 от АПК и при преценка законосъобразността на административния акт следва да бъде взет предвид този новонастъпил факт. По този начин към приключване на устните състезания пред настоящата инстанция е налице нов факт, а именно Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.”, СО, е влязла в законна сила и няма основание да се приеме, че по отношение на процесната граница е налице спор, поради което същата не следва да бъде отбелязвана с пунктир.

С оглед на изложеното, тъй като не са били означени на място с регламентирани трайни знаци границите на имота, правилно е приложен следващият критерии по чл.14, ал.1, т. 2 от Наредбата (в приложимата редакция), поради което законосъобразно спорната граница е нанесена по съществуващата на място материализирана граница - ограда. Отразяването на границата по този начин обуславя извод за съответствие на КК с материалния закон и нормативните критерии за установяване на кадастралните граници, установени в цитираната по-горе разпоредба на чл.14, ал.1, т.2 от Наредба № 3/2005 г. (в приложимата редакция преди изменението с ДВ бр.82/2011 г.) във вр. с чл. 43, ал.1, т.5 от ЗКИР.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. А. – М. и К. Х. М. и двамата от [населено място] против Заповед № РД-18-68 от 02.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, в частта относно нанесената границата между имот

с идентификатор: 68134.1931.135 и имоти с идентификатори 68134.1931.440 и 68134.4094.442.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: